

PORTOŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XI * Številka 2 * POMLAD/POLETJE 2011

Najbolj mi je bila všeč, ko sem gledal ribice v akvariju.

Vse mi je bilo, se sprikojati pa kar ni. Vse mi je bilo, ko smo jedli sladkor. Vse mi je bilo ko se bil v Piranu. Gle tedni mi je lopa.

V PROJEKTNEM TEDNU, SMO
BILI V AKVARIJU, PIRANU,
V FIEŠT IN MESTU
KOPER. SMO MI JE ZELO
ALAN

Najboljše mi je všeč ko smo
šli na pisco všeč ko smo
v Piranu všeč ko smo
všeč mi je všeč ko smo
slavenija všeč ko smo
lila v

MEŠE MI JE BIL KO SMO
MZO MERIL Z APRIL
MAY

Najbolj mi je všeč, da sem
videl morskega ribice.
Tudili niso morskega.
Vse mi je všeč, ko smo
metali morskega.
Vse gledali smo si
vsega morskega.

Najbolj mi je všeč, da sem
videl morskega ribice.
Tudili niso morskega.
Vse mi je všeč, ko smo
metali morskega.
Vse gledali smo si
vsega morskega.

V AKVARIJU SEM VIDEL
RIBICE, MORSKEGA
PSA, VETERNICO.
TADU

Uvodnik

Dragi ustvarjalci in bralci Portoroških ribic!

Tukaj smo. Na koncu še enega šolskega leta. Kako ste ga preživel?

V naši hiši se je dogajalo ogromno stvari in leto je bilo nadvse ustvarjalno.

Nekaj naših doživljanj smo zbrali v tokratni številki Portoroških ribic.

Prispevke glasila smo namerno razdelili na bolj umetnostni del, kjer smo zbrali doživljajske spise, poustvarjalna besedila, pesmi in nekaj likovnih stvaritev ter neumetnostni del, kjer v reportažnem slogu povzemamo ključne dogodke tega šolskega leta.

Zahvala gre vsem ustvarjalcem za izjemno delo.

Ponosni smo, da smo dali priložnost vsakemu učencu, ki se je lahko na svojstven način izrazil in bil čim bolj ustvarjalen.

Verjetno vas veliko prepozna del besedila pesmi ene najuspešnejših sodobnih ameriških estradnic, za nekatere precej ekstravagantne, ki pravi ...

*Don't hide yourself in regret
Just love yourself and you're set
I'm on the right track, baby
I was born this way*

Res je.

*Nikar se ne skrivajte v obžalovanjih,
imejte se radi,
saj ste na pravi poti,
takšni kot ste.*

Naj bo poletje prijetno in nasmejano.

Srečno!

Kazalo

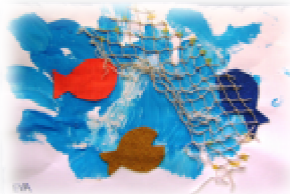
Uvodnik	2
KAJ POČNEMO V VRTCU, KO NAM JE DOLGČAS?.....	4
ČUDEŽNI PRSTAN (domišljjski spis)	5
MOJE RAZMIŠLJANJE O MATERDEM JEZIKU IN ODNOSU DO DOMOVINE (poustvarjalno besedilo – KAPLAN MARTIN ČEDERMAC)	6
O MENI	7
MOJE RAZMIŠLJANJE O REVŠČINI (poustvarjalno besedilo po gledanju dokumentarcev)	8
ČE BI BILO MOJE ŽIVLJENJE ROMAN	12
URŠKIN ZADNJI PLES (poustvarjalno besedilo).....	13
PLESALA SEM S POVODNIM MOŽEM (poustvarjalno besedilo).....	15
URŠKA IN POVODNI MOŽ (poustvarjalno besedilo).....	17
DOGODIVŠČINE POVODNEGA MOŽA (poustvarjalno besedilo).....	19
MALI OGLASI.....	21
SLADOLED.....	22
ČE STVARI V MOJI ŠOLI OŽIVIJO (domišljjski spis)	23
ŠPORTNI DAN V PLANICI.....	24
TEDEN V BELGIJI	26
PROJEKTNI TEDEN	30
LOV ZA HRANO (povzetek televizijskega filma).....	34
HRANJENJE ŽIVALI	34
SPOMLADANSKE POČITNICE	35
OBISK PRI SORODNIKIHI V LJUBLJANI.....	36
PROJEKTNI TEDEN V 2., 3. in 4. RAZREDU	37

KAJ POČNEMO V VRTCU, KO NAM JE DOLGČAS?

Pobrskamo po omarah
ter ven privlečemo risalne liste,
tempera barve, kolaž papir,
škaticice, voščenske, barvice, čopiče,
lepilo, škarje in ... packamo!

In kaj nastane?
Prepričajte se sami.

Za vas smo ustvarjali
Elion, Adi, Jan, Andrej,
Eva, Jure, Leoard, Mladena,
Julija in Gregor!

ČUDEŽNI PRSTAN (domišljijski spis)

Nekega dne so prišli v mojo okolico zlobni ljudje in začeli ropati zlato. Odšel sem za drevo in v zemlji našel prstan. Rekel sem si, da bi rad bil neviden. Nataknil sem si ga na prst in postal neviden. Vzel sem palico in lopove udaril po glavi, da so padli v komo. V komi so bili kar dve uri. Poklical sem policijo in policija jih je peljala v ječo za štiri leta. Odšel sem v hišo in si snel prstan s prsta. Vsi so mi čestitali za ta dan.

5

PETER, 6. razred

Nekega dne je živel deček, ki mu je bilo ime Mihec. Ta deček Mihec se je šel sprehajat v gozd za hišo. Ko se je sprehajal po gozdu, je videl na listu nekaj svetlečega. Ko se je približal, je videl prstan. Vzel ga je in si ga nataknil na prst. Ko se je naprej sprehajal, se je prstan začel svetiti.

Vse, kar si je deček zamislil, se je zgodilo. Zamislil si je, da bi letel – in že je bil v zraku! Naenkrat je priletel orel in mu prstan ukradel. Deček je padel. A na srečo je bilo pod njim morje! Odplaval je do obale in odšel proti domu, ne da bi komu povedal za prstan.

ALEKS, 6. razred

**MOJE RAZMIŠLJANJE O MATERDEM JEZIKU IN
ODNOSU DO DOMOVINE (poustvarjalno besedilo
– KAPLAN MARTIN ČEDERMAC)**

Če bi moral zapustiti Slovenijo, bi se uprl. Čeprav me ne bi poslušali, bi se pritoževal. Občutki bi bili zelo slabi, saj ne bi mogel zapustiti Slovenije po tolikih letih. Boril bi se za svojo državo, saj imam tukaj prednike in ne bi dopustil, da nekdo drug živi na moji zemlji. Izobesil bi letake in pozval tudi druge državljane, da se uprejo in se ne predajo kot mevže. Tudi če bi me pazniki hoteli zapreti, bi se skrival in na skrito pozival, da se uprejo. Če pa me ne bi niti takrat uslišali in bi me izgnali iz države, bi šel tja, kjer jezik poznam in bi čez nekaj časa spet poskusil priti v Slovenijo. Spet bi pozval ljudi, da se skupaj upremo proti temu.

6

MAJ, 9. razred

Če bi živela v času, ko ne bi smeli govoriti slovensko, bi zapustila Slovenijo. Počutila bi se slabo in bi se uprla tujcem. Odšla bi iskat pravico po svetu. Če mi ne bi dovolili, da govorim slovensko, bi se še borila, dokler ne dobim pravice. Hodila bi od cerkve do cerkve.

AMIRA, 9. razred

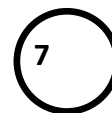
O MENI

Če bi imela goro denarja, bi ga delila z revnimi.

Na samotni otok bi vzela s seboj mucko.

Če bi mi čarovnik izpolnil tri želje, bi si zaželela malo sestrico, krila in letečega ponija.

Če bi bila barva, vreme, žival, rastlina ali predmet, bi bila najraje psička.

ZARJA, 4. razred

Če bi imela goro denarja, bi ga dala na banko.

Na samotni otok bi vzela s seboj družino in prijatelje.

Če bi mi čarovnik izpolnil tri želje, bi si zaželela, da bi imeli vsi otroci denar in družino.

Če bi bila barva, vreme, žival, rastlina ali predmet, bi bila najraje psička.

VERONIKA, 5. razred

MOJE RAZMIŠLJANJE O REVŠČINI (poustvarjalno besedilo po gledanju dokumentarcev)

Amerika je ena najbolj revnih držav na svetu. Ljudje imajo zelo slabo plačo ali pa je sploh nimajo. Videli smo najbolj revno mesto v Ameriki – Detroit. Tam spijo pod mostom, nimajo ne hrane ne vode. To je zame zelo žalostno. 37 milijonov ljudi je revnih. To je grozno, še posebej za ljudi, ki to doživljajo.

Tudi Afrika je ena najbolj revnih kontinentov. Tam ljudje živijo zelo mučno. So brez vode, brez hrane, hiše imajo narejene iz slame. Njihovi zidovi so zelo razpokani. Mislim, res grozno! To vse se dogaja v Etiopiji. Tam se deklice poročajo že pri 12 letih. Njihovi možje pa so že odrasli moški. Res malo čudno. Punčke zanosijo malo po poroki. Zaradi prezgodnje zanositve punčke ne morejo kontrolirati svojega uriniranja – uhajanja vode. Takšna je afriška kultura.

Kitajska se zdi turistom zelo lepa, vendar je po drugi strani katastrofalna. Tam imajo res zelo čudno in grozno kulturo, ki sem jo prvič v življenju videl. Tam morajo imeti samo enega otroka. Res nenavadno! Če dobijo punčko, niso zadovoljni, ker od nje ne bodo imeli nobene koristi. Fantke pa celo kličejo mali carje, ker vse, kar si zaželi, tudi dobijo. To je zame razvajanje. Male punčke pošiljajo v sirotišnice in samo čakajo, kdaj bodo umrle. Mislim, res grozno in zelo nesramno od ljudi, ki to počnejo. Dobra plat pa je, da ljudje iz Amerike prihajajo na Kitajsko in posvojijo punčke, da jih rešijo mučenja. To je res zelo lepo od njih.

V Afriki je zelo revna država Etiopija. Tam so hiše narejene iz zemlje in sena. Ljudje tam že od malega pijejo umazano vodo in so navajeni vseh možnih bakterij. Če bi mi pili to vodo, bi umrli. Za hrano jedo kuščarje in druge živali.

To, kar delajo v Afriki, se mi zdi gnusno. Mlade deklice se morajo poročati z veliko starejšimi moškimi. Nekatere deklice se poročijo že pri 10., 11. ali 12. letih. Veliko jih pri porodu umre. To se mi zdi zelo žalostno in bolno! Veliko ljudi umre zaradi aidsa.

Najrevnejše mesto v Ameriki je Detroit. V Ameriki kar 37 milijonov ljudi živi pod pragom revščine. Ljudje živijo pod mostovi, kjer imajo zavetje. A je tam zelo hrupno. Nekateri ljudje prodajajo svojo kri, da lahko preživijo in da imajo za hrano. Veliko ljudi živi v avtih ali kombijih. V Ameriki imajo tudi socialne kuhinje, ki kuhajo revnim ljudem. To plača država. Tako ljudem pomagajo. Veliko ljudi se sramuje svoje revščine in so žalostni. Nekje nimajo niti vode in jo morajo iskati kilometre daleč. Jaz sem mislil, da jih je 1 milijon brez domov in hrane, ne pa 37 milijonov! Jaz bi jim želel pomagati.

Tudi na Kitajskem je revščina. Tam mečejo otroke na cesto. Mečejo jih v škatlah ali zavite v odejo. Deklice mučijo tako, da jim ne dajo jesti ali piti. Pustijo jih, da umirajo in nato umrejo. To sobo imenujejo Soba za umiranje. Meni se to zdi bolno. Nekaterim Američanom se ti otroci smilijo, zato jih posvojijo. Nekateri drugi otroci pa si privoščijo vse. Ker si lahko vse privoščijo, so zelo debeli. Imenujejo jih mali carje.

Nikoli si nisem mislil, da je v Ameriki takšna revščina. Ko sem si ogledal posnetek, sem bil prav šokiran, ker takšnih stvari še nisem videl. Večina Američanov je zelo debelih, saj se prehranjujejo s hitro prehrano, ki je najcenejša. Druge hrane si ne morejo privoščiti.

Revščino imamo tudi v Sloveniji, vendar je tega manj. Delavci, ki pridejo k nam v Slovenijo, delajo po cele dneve, da si kupijo kakšen dober avto, a ne morejo nahraniti družine.

Smilijo se mi ubogi otroci, saj nimajo prihodnosti, ker starši nimajo denarja za šolske potrebščine. Šokiran sem bil še nad tem, da nekatere nimajo niti pitne vode. Vodo si nosijo iz bližnje reke, potoka. Hiše puščajo, začenjajo gniti. Najbližjega zdravnika imajo več kot 100 km oddaljenega iz vasi.

Oče neke družine je prodajal svojo kri, da je lahko poskrbel za otroke. Pri neki družini sem zasledil, da je mama vozila otroke s štirikolesnim motorjem, saj nimajo avta, pa še cesta je zelo slaba.

MAJ, 9. razred

Največ revščine je v Afriki, Aziji in Ameriki. Revni Američani so debeli, ker kupujejo zelo mastno hrano, ki je najcenejša. Pijejo koka kolo, ker je cenejša od vode. Med revnimi je več črncev kot belcev. Črncci dobijo težje delo kot belci. Veliko jih dela po 16 ur na dan. Veliko ljudi izgubi službo in postanejo revni. Če zbolijo, se ne morejo zdraviti, ker nimajo denarja za zdravnika. Vodo za umivanje si nosijo z vedri in jo nato zlijejo v eno banjo, v kateri se potem umiva cela družina. Revni nimajo zob, ker nimajo denarja za popravilo. Tudi otroci imajo gnile zobe.

PETER FRANC, 9. razred

Detroit je najrevnejše mesto v Ameriki. Ljudje živijo pod mostom, na enem kavču. Jedo samo hitro hrano, zato so tudi debelejši ljudje. Meni se to gnusi. 110 km od Chicaga živijo tudi ljudje, ki živijo v avtu ali hišah brez elektrike. Kopajo se v eni in isti vodi. Nekateri ljudje delajo po cele dneve, da bi vsaj nekaj imeli od življenja.

V Abesiniji, afriški pokrajini, ljudje živijo v hišah iz slame in blata. Jejo različne živali in pijejo vodo, polno bakterij. Tam se deklice poročijo pri 12 letih s fanti, ki so že odrasli. Prehitro imajo otroke. Večina deklic pri rojevanju umre. Tiste, ki pa preživijo, pa imajo potem težave z uriniranjem. Težave imajo tudi z otrokom, saj so tudi one same otroci – morajo ga paziti, skrbeti zanj, hraniti ... Meni se je to zdelo grozno. Veliko ljudi umre od lakote.

Če na Kitajskem ne potrebujejo otroka, ga večinoma še majhnega vržejo na cesto. Tam bolj cenijo fantke kot deklice. Moški namreč, potem ko odrastejo, pomagajo staršem, deklice pa gredo živet k moževim staršem. Tisti, ki delajo v sirotišnicah, čimprej poberejo otroke s cest in jih odpeljejo v sirotišnice umret. V sirotišnici umre vsak peti otrok. Ko sem to gledal, so se mi te punčke zelo smilile. Kaj takega nisem še nikoli videl! Mislil sem, da je Kitajska zelo lepa in urejena država. Iz Amerike so prihajali ljudje posvajati te deklice.

ČE BI BILO MOJE ŽIVLJENJE ROMAN ...

V 10. stoletju je živel človek. Ime mu je bilo Elvis Prisli. On je glavni junak v mojem romanu. Je Črni vitez, ki pomaga kmetom. Zgodba se odvija v Novi Zelandiji.

Elvisov sovražnik je bil kralj Aleksandar, ki je živel v gradu. Aleksandar je mučil ljudi in jim sekal glave za vsako storjeno napako.

Nekega dne se je Črni vitez odločil, da bo zbral vse kmete in oblikoval vojsko. Naredil jim je oklepe, meče in ščite. Odločili so se, da bodo Aleksandarja napadli ponoči. Ko se je stemnilo, so se odpravili v napad. Vojakov je bilo malo, ampak Črni vitez jih je dobro izuril. Ko so prispeli do gradu, so hitro vstopili noter in takoj začeli napadati.

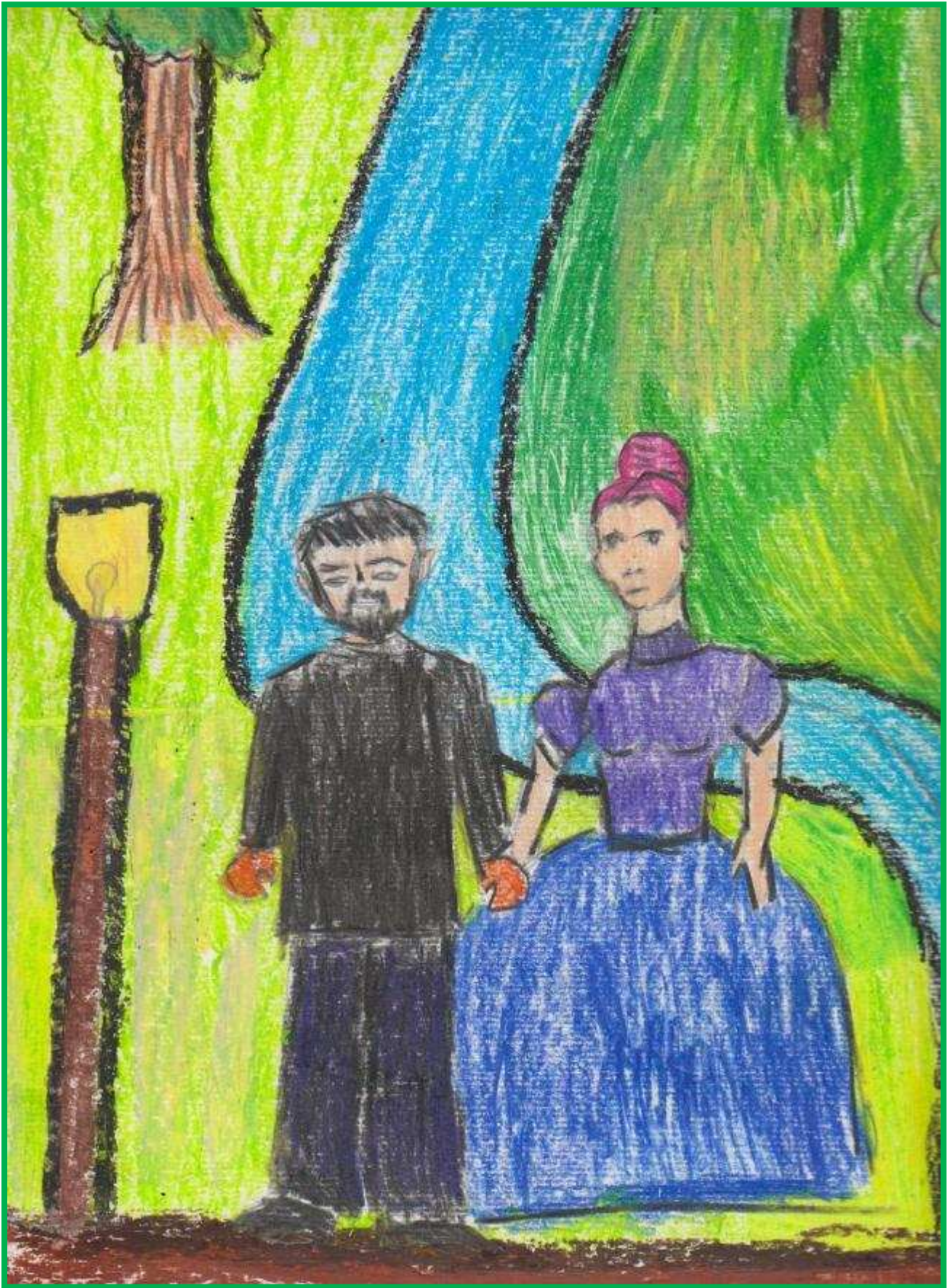
Aleksandar pa je imel veliko vojsko. Nemudoma so se začeli spopadati. Črni vitez je premagal Aleksandarja. Vsa njegova vojska se je predala in pridružila Črnemu vitezju oziroma Elvisu Prisliju. Od takrat naprej so vsi srečno živeli do konca svojih dni.

URŠKIN ZADNJI PLES (poustvarjalno besedilo)

Nekoč je živela Urška. Bila je najlepša kraljica. Bila je zelo bogata, a neumna. Vsega se je bala, ker so jo nekateri ljudje skušali ubiti, saj je varala kot zmešana.

Nekega dne se je odločila oditi na ples in tam spoznati najlepšega in najbogatejšega moškega. Na ples ni prišla sama, ampak s stražarji – zaradi varnosti. Bila je zelo napeta in vroča, ko je pri baru zagledala velikega in močnega moškega. Počasi se mu je približala, nato pa ga vprašala, če želi plesati. Možakar je z veseljem rekel: »Da.«, vendar so bile njegove misli usmerjene drugam. Med plesom sta se začela spoznavati. Naenkrat je veliki možakar rekel Urški: »To je tvoj zadnji ples.« Nato jo je trikrat zabodel z nožem v trebuh.

Veliki možakar je bil obsojen na dosmrtno ječo, a Urške ni bilo več.

PLESALA SEM S POVODNIM MOŽEM

(poustvarjalno besedilo)

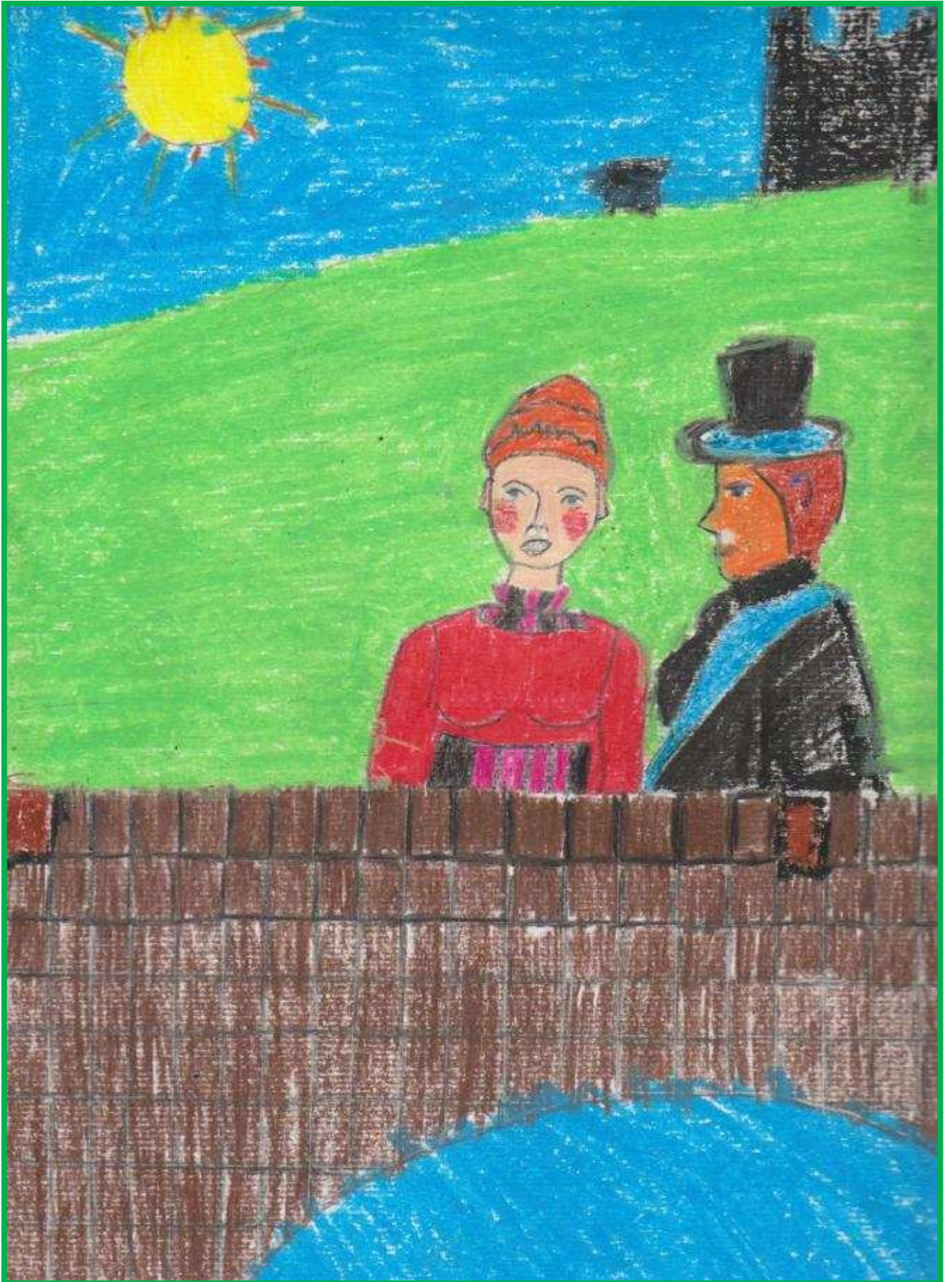
Nekega lepega sončnega dne sem sedela ob Ljubljanici. Gledala sem reko, ki je vesela tekla mimo. Na bregovih reke je rastla zelena trava, posejana s pisanimi rožami. Zaželela sem si zaplesati. Zaprla sem oči in se v mislih zavrtela in stekla ob reki nazdol. Ko sem odprla oči, je pred menoj stal prelep mladenič, ki me je zaprosil za ples. Plesala sva in se vrtela na bregu Ljubljanice, ves svet se je vrtel okoli naju. Povabil me je, da zapleševa v valove Ljubljanice. Začudeno sem ga pogledala in mu rekla, da mi je lepše ob vodi.

Mladenič me je vedno bolj vrtel in vrtel in se približeval reki. Zadnji trenutek sem se mu izmuznila iz rok in zbežala. Mladenič se je sam potopil v reko Ljubljanice. Šele takrat sem spoznala, da je bil to Povodni mož, ki je iskal svojo Urško.

URŠKA IN POVODNI MOŽ (poustvarjalno besedilo)

Pozno popoldne sem sedel v čolnu in poslušal prijetno glasbo, ki je prihajala z brega Ljubljane. Opazoval sem pare, ki so plesali in med njimi zagledal Urško. Plesala je s plesalcem, ki ga ni nihče poznal. Gledal sem, kako sta se hitrimi koraki zavrtela k reki in se potopila vanjo. Iz valov se je še enkrat prikazal mladenič in zavpil: »Jaz sem Povodni mož in vzel sem vam Urško!«

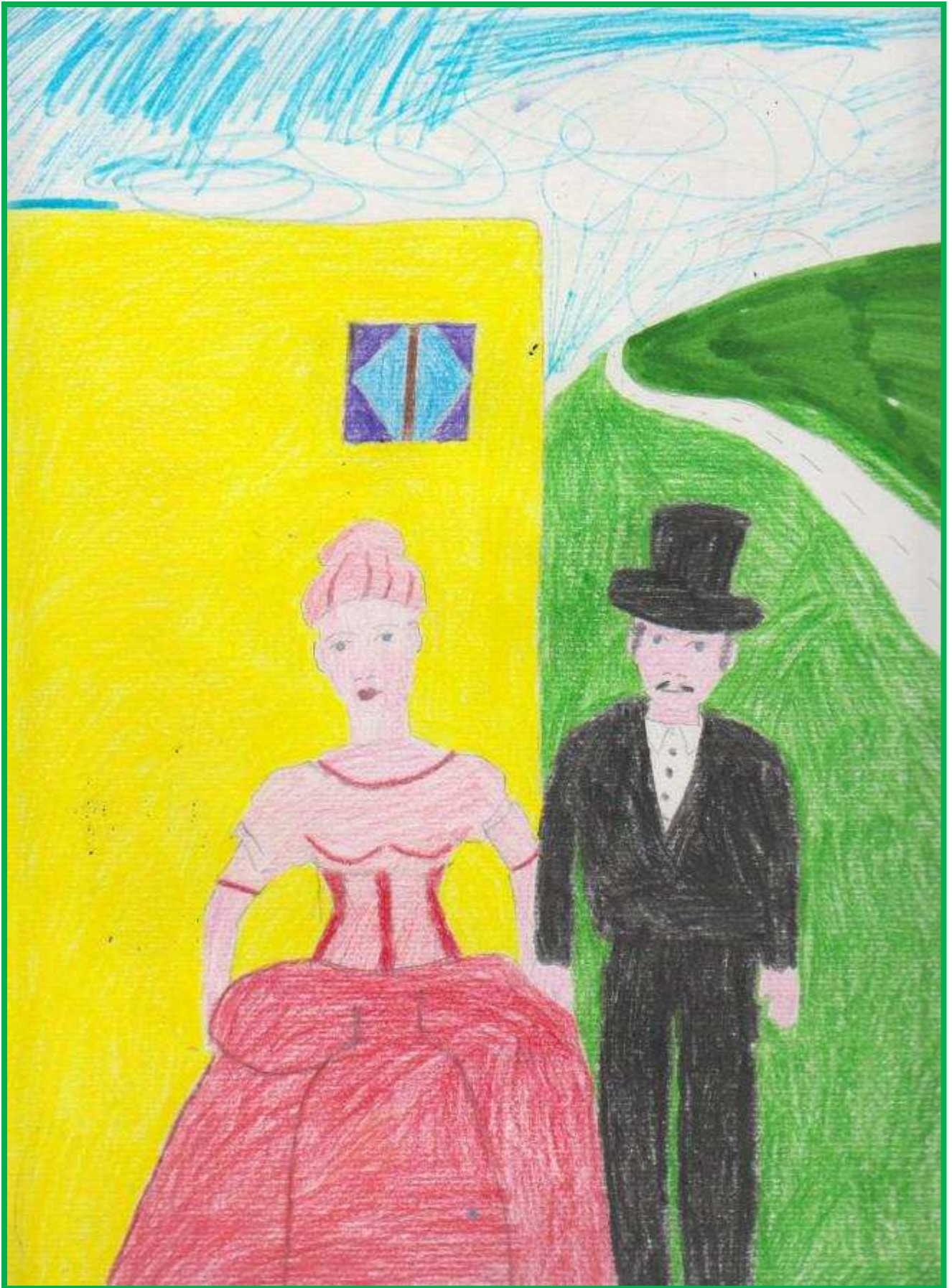

DOGODIVŠČINE POVODNEGA MOŽA

(poustvarjalno besedilo)

Nekoč je živel povodni mož, ki je bil kralj celega mesta. V mestu so živeli revni ljudje, ki so jim rekli kmetje. Povodni mož je prevarant. Spal je z vsako žensko, ki mu je bila všeč. Mučil je kmete, da so morali delati za njega in še veliko drugih stvari so morali početi. Nekega dne je povodni mož sklenil, da si bo izbral ženo. Priredil je zabavo. Na zabavo je povabil vse prisrčne ljudi, ki so mu pomenili več kot ostali. Ko se je pričela zabava, so vsi ljudje začeli plesati. Povodni mož je sedel in vse opazoval. Tudi ženske so opazovale njega. Ko se je stemnilo, se je odločil, da bo plesal. Zagledal je prečudovito dekle Urško in prosil za ples. Rekel ji je, da je prečudovito dekle, prav takšno, kakršnega si je želel. Plesala sta do polnoči. Ples ju je povsem navdušil.

Nekega dne jo je Povodni mož prosil za roko. Na konju se je odpravil v vas tega dekleta. Ko je prispel v njeno vas, je šel do njenega očeta in ga vprašal za dovoljenje, da se poroči z njegovo hčerjo. Oče je privolil. Naslednji dan je Povodni mož poslal dva svoja plemiča, da pripeljeta Urško. Odšla sta in jo pripeljala. Povodni mož ji je dal prstan in jo poljubil. Poročila sta se. Povodni mož in Urška sta zaplesala in mirno živela do konca svojih dni.

MALI OGLASI

Učenci CKSG Portorož razpisujemo prosto delovno mesto:

Iščemo učiteljico predmetnega pouka, ki mora zadostiti naslednjim pogojem:

- biti mora lepa in mlada (do 35. leta),
- prijazna in tudi stroga,
- razumljiva pri podajanju učne snovi,
- zabavna,
- končano mora imeti šolo za učitelje.

21

Dodatni, zelo zaželeni pogoji, so:

- imeti mora črnega porscheja, s katerim nas bo peljala naokoli, ko bomo slabe volje in žalostni,
- obvladati mora borilne veščine, da nas bo ubranila pred nasilneži,
- opravljen mora imeti tečaj prve pomoči, da bo znala oskrbeti vse naše rane,
- biti mora odlična kuharica, ki bo znala vsak dan razvajati naše želodčke,
- zelo rada naj hodi v naravo in nas velikokrat pelje na športne dneve in izlete.

Veselimo se srečanja z vami. Vi boste razlog, da bomo z veseljem prihajali v šolo.

UČENCI 8. razreda z učiteljico MORENO

SLADOLED

Sladoled je jagodni.
Vsak otrok se veseli,
ko v roke ga dobi.
Sladoled z vanilijo,
včasih s koščki čokolade,
je poleti prava stvar,
ki otroku v roke pade.
Slaščičar se veseli,
ko kepice sladoleda otrokom deli.
In nikoli mu ni žal,
saj on ve, da to je prav.

ČE STVARI V MOJI ŠOLI OŽIVIJO (domišljijski spis)

Ko sem prišel v šolo, so bili listi vsepovsod in so me vrgli čez balkon. Vrnil sem se pa so me spet vrgli. Na telo sem si zavezal kamne in se v šolo vrnil še enkrat. Srečal sem zemljevide, ki so mi rekli, da naj prinesem liste. Prinesel sem jih, a jim ni bilo dovolj. Potem sem jim prinesel cel paket listov in zemljevidi so rekli, da je dovolj. Vse se je umirilo.

ŠPORTNI DAN V PLANICI

V četrtek, 10. 3. smo se ob 8. uri odpeljali v Planico. Vozili smo se 2 uri. Ko smo prišli gor, smo se razdelili v dve skupini: v eni smo se sankali, v drugi pa smučali.

Ko smo se sankali, sem se trikrat prevrnil. Prvič sem se prevrnil s Petrom – jaz sem padel na sneg in Peter name. Sneg mi je šel za vrat in čutil sem leden hrbet. Ko sem hodil nazaj v hrib, sem se celo pot tresel od mraza, dokler si nisem stresel ves sneg ven iz bunde in majice. Ko sem se s sanmi peljal po skakalnici, sem postrani skočil in se mi je zavrtelo. Pred kosilom smo se morali preobuti in preobleči. Potem smo se šli naprej sankat. Po dveh urah sankanja smo se odpravili domov. Ko smo se vozili, smo se zelo zabavali. V Koper smo se vrnili ob 17. uri. Ta dan mi je bil zelo všeč.

MARKO, 8. razred

V Planici smo se sankali in smučali. Amira, Gaja in jaz smo delale sneženega moža. Kasneje sem se sankala s Katjo. Ravno ko sem se utrudila, je bilo kosilo. Potem sem se šla še sankat, kmalu pa smo morali iti domov. Imela sem se zelo lepo. Najbolj sem uživala v sankanju.

ZARJA, 5. razred

Vstal sem ob 7.00 uri. Oblekel sem se, vzel potovalko in šel na avtobusno postajo čakati šolski avtobus. Na postaji sem srečal sošolca Petra. Skupaj sva počakala avtobus. Ko je prišel avtobus, sva vstopila in sedla na zadnje sedeže. Peljali smo se do različnih postaj, kjer smo pobirali še druge učence. Na avtobusu smo poslušali glasbo. Vozili smo se dve uri.

Ko smo prispeli v Planico, sem šel najprej pogledat za smučke, palice in gozzerje. Njihov učitelj mi je rekel, da gozzerjev ne izposojajo. Tako mi jih je posodil učitelj Mojmir.

Maj, Barbara, Peter, Tanja, Katja in jaz smo šli na vrh hriba in se po hribu spustili s smučkami. Ko sem se hotel tretjič spustiti, se mi je med vožnjo odpela smučka. Bil sem jezen in sem zelo preklinjal. Šel sem do gospoda, ki je delal na smučišču. Ta mi je zatisnil smučke. Spet sem lahko smučal.

Ko je bil čas za kosilo, smo šli jest. Po kosilu smo se odpravili domov. V avtobusu smo spet poslušali glasbo in jedli čips. Po dveh urah smo prispeli domov. Ta dan mi je bil zelo všeč.

TEDEN V BELGIJI

V ponedeljek, 23. 5., smo se odpravili na obisk šole Saint Josef v Belgiji. Zbrali smo se v Kopru, nato pa se skupaj odpravili proti tržaškemu letališču Ronky, od koder nas je letalo peljalo v Rim. V Rimu smo malo čakali, nato pa odleteli proti Bruslju. Tam nas je pričakal učitelj Paul. Pospremil nas je do avtobusa in se z nami odpeljal v Antwerpen. Učitelj nas je peljal do hotela, kjer smo potem spali 4 noči. Na recepciji so nam dali kartice, ki so bile ključ od sobnih vrat. Odložili smo svoje stvari in se odpravili iskat restavracijo, kjer bi lahko nekaj pojedli. Ta je bila res zanimiva! Za samo 8,9 evrov si lahko jedel različne vrste pic in pil pijačo po želji, kolikor si je hotel. Nato smo se vrnili v hotel, da odnesemo svoje stvari v sobe, potem pa smo se odpravili na sprehod do reke. Že prvi dan smo imeli zelo dolg sprehod. Po pohodu smo se stuširali in se odpravili spat.

Naslednji dan smo odšli v šolo Saint Josef. Razdelili smo se v skupine, saj smo imeli možnost iti v različne delavnice. Šel sem v delavnico z afriškimi bobni (Djambo). Bil sem odličen, saj sem bil na nastopu glavna spremljava. Učitelj igranja na bobne me je pohvalil. Po nastopu smo imeli kosilo. Ponovno smo odšli v mesto. Po sprehodu smo imeli nekaj prostega časa, nato smo se zbrali in se odpravili v restavracijo na večerjo. Tam mi je bilo zelo lepo. Po večerji smo se se v hotelu spet vsi zbrali in se igrali neko igrico. Tako je bilo vsak večer. Po igrici smo se odpravili spat, saj smo bili vsi utrujeni.

Naslednji dan je bil prost. Imeli smo ogled mesta. Naša vodička je bila Slovenka. Po ogledu znamenitosti mesta smo imeli prosti čas.

Drugi dan smo se spet odpravili v šolo. Imeli smo delavnice tiskanja. Tiskali smo na kartončke in celo na vrečke! Zvečer smo imeli skupno večerjo. Po večerji smo imeli zelo dober žur. Le-ta je bil vsem nam najbolj zanimiv. Veliko je bilo tudi fotografiranja.

Zadnji dan je bil poslovilni dan. Lepo smo se poslovili in odšli proti domu. Prispeli smo živi in zdravi in vse se je srečno končalo. To potovanje se mi bo za vedno vtisnilo v spomin.

V torek smo imeli delavnico afriškega plesa. S Katjo sva šli plesat. Bilo naju je sram, zato je prišla plesat tudi učiteljica Ksenija. Učiteljica Barbara nas je fotografirala. Bile smo žejne in nismo imele nobene vode. Učiteljica Barbara nam je šla iskat vodo, toda ker v trgovini ni bilo vode, nam je kupila koka kolo. Po afriškem plesu smo se odpravili nazaj v šolo. Pojedli smo svoj lanč-paket.

V sredo popoldne smo imeli športne igre. Učiteljica Ksenija je vodila skupino 1. Midva z Muhammedom sva morala v skupino 2, a se nama je uspelo izmuzniti v prvo skupino. Igra, ko smo morali skakati po tepihu, se mi je najbolj vtisnila v spomin.

V Belgiji mi je bilo lepo. Najraje bi šla nazaj.

AMIRA, 9. razred

Z Muhammedom sva bila skupaj v sobi. Po počitku smo šli na ogled mesta. Ko smo se vrnili v hotel, sem lepo zaspal. Naslednje jutro smo odšli v njihovo šolo. Igrali smo na bobne.

V četrtek smo se prvič peljali s podzemno železnico. Jedli smo najslabše kosilo v vsem tednu. Po kosilu smo imeli delavnice. Jaz sem izdeloval triangel. Za nekaj ur smo šli domov, nato pa smo se vrnili v šolo na žur. Zelo smo se zabavali in plesali. Po plesu sem bil zelo utrujen.

V petek smo se spet zbrali v šoli in imeli še en žur. Spet smo se zabavali, se fotografirali in plesali. Nato so se vsi poslovili od nas: »Adijo, Slovenija!« Odšli smo na letalo proti domu.

Doma so me starši vprašali, kako je bilo. Odgovoril sem jim, da zelo lepo. V Belgiji sem videl tudi eno najlepših cerkva doslej. Najhujše v vsem tednu je bilo, da sem na stopalih dobil žulje.

JERNEJ, 7. razred

Prvi dan smo pohajali po mestu in se orientirali po zemljevidu. Prve tri dni smo veliko uporabljali zemljevid, potem smo znali pot po mestu na pamet. V šoli smo poskusili igrati na afriške bobne. Učili smo se različne ritme igranja. Dvakrat smo imeli v šoli tudi disko. Ko smo se na igrišču igrali družabne igre, sem bil s samimi puncami. V Antwerpnu sem srečal starega prijatelja. Z Larry-em, ki je temnopolt, sem se zelo zabaval. Ogledali smo so tudi živalski vrt. Zelo mi je bil všeč, ker sem videl veliko živali. Šli smo tudi v muzej, ki je imel dosti nadstropij. Na vrhu smo videli vse mesto. V Belgiji mi je bilo zelo lepo.

MARKO, 8. razred

V Belgiji smo bivali pet dni. Prvi dan smo si ogledali znamenitosti mesta. Ostale dni smo se družili z učenci iz drugih držav. V delavnicah sem igral na afriške bobne in tiskal na platnene vrečke. Všeč mi je bil pogled na mesto z vrha nekega muzeja. Bilo je prečudovito! Veliko smo se fotografirali. Všeč mi je bil živalski vrt. Tudi v disku je bilo zanimivo, noro doživetje! Dvakrat se mi je celo zgodilo, da bi me skoraj povozil kolesar.

EDI, 8. razred

Naš hotel se je imenoval Leonardo. Z Amiro sva bili skupaj v sobi. Ko sva prišli v sobo, sva rekli:

»Kako je tukaj prijetno!« Vsi prostori so mi bili zelo všeč razen majhnega stranišča, ko si komaj stal notri.

V torek smo se odpravili v njihovo šolo. Od tam smo šle v mladinski dom, kjer smo plesale afriški ples. Bile smo zelo žejne, zato se je učiteljica Barbara odpravila po vodo. Ker v trgovini ni dobila vode, je prinesla koka kolo. Bile smo je zelo vesele. Fotografirale smo se s koka kolo. Učiteljica Ksenija je še rekla: »Bomo imele dokaz, da niso imeli vode!«

Po plesu smo odšli na kosilo, nato pa na ogled mesta. Videli smo veliko cerkva. Meni se je ena zdela veliko višja od naše kopske. Imeli so tudi neko hišo, na kateri je bilo veliko evropskih zastav.

V četrtek smo tiskali. Dali so nam bele vrečke, mi smo jih dali pod stroj, močno pritisnili in pobarvali model. Tiskali smo tudi na karton. Na koncu smo naredili lep odtisek očesa.

Petka sem bila zelo vesela, ker sem vedela, da bom na koncu dneva videla vse najbližje. Domov sem prišla vsa ponosna, ker sem dala svojima bratcema darili. Zelo sta se ju razveselila. Staršema sem prinesla eno čokolado. Tudi onadva sta bila vesela. Vprašali so me, kako sem se imela. Odvrnila sem, da zelo lepo. Poudarila pa sem, naj ne mislijo, da jih nisem nič pogrešala. Neskončno sem jih pogrešala, sem rekla.

Vesela sem, da sem premagala strah, ko sem odšla v tujino za toliko dni in brez staršev. Vesela sem, ker sem sploh lahko šla v Belgijo.

Želim si, da bi še kdaj lahko doživela kaj podobnega.

KATJA, 7. razred

PROJEKTNI TEDEN

V petek smo bili v Fiesi. Videli smo tudi druge ljudi, z naše šole smo pa bili samo učenci 4. in 5. razreda. Imeli smo lepo vreme. Imeli smo se lepo in smo uživali. Ta projektni teden z Gordano je bil lep. Počutila sem se dobro, saj so mi vsi izleti, ki smo jih ta teden opravili, ostali v spominu.

TADEJA, 5. razred

30

V petek smo šli v Fieso. Ob 8.30 smo odkorakali iz šole, še prej smo vzeli malico. Ko smo prispeli v Fieso, so nas učiteljice namazale s kremo za sončenje. Slekem se in se šel kopat v vodo. Našel sem kamen, ki je bil podoben morskemu psu. Poimenovali smo ga Sparki. Za Sparkija smo zgradili bazen. Ko sem šel iz vode, sem se posušil, potem se se preoblekel. Malo sem se poigral in že je po nas prišel hišnik Franko s kombijem. Ta dan je bil lep in zabaven.

MATJAŽ, 5. razred

V torek smo bili Zarja, Tadeja, Adel, Matjaž, Luka, Gordana in jaz v akvariju v Piranu. V akvariju smo videli različne živali. Potem smo šli na sladoled. Ko smo pojedli sladoled, smo šli nazaj v akvarij. Tam sem si kupila ogrlico. V šolo nas je odpeljal Franko. Ko smo prišli v šolo, smo šli na kosilo. Ko smo pojedli kosilo, smo odšli na igrišče. Na igralih smo se gugali in igrali. Ko smo odšli v razred, smo pojedli malico in odšli domov. Bil je lep dan in počutila sem se zelo dobro.

GAJA, 4. razred

Med projektnim tednom sem se zelo zabaval. Vsak dan smo šli z učenci 8. in 9. razreda v računalnico, kjer nisem imel miru. Tam so mi zelo nagajali in me topli.

V torek smo šli s Heleno nekam, ne spomnim se kam. Šli smo k neki reki. Stopil sem vanjo. Kar noge so me bolele, tako mrzla je bila voda. Nek kuža je bil z nami. Tudi on se je kopal. Na koncu smo jedli, jaz nisem mogel jesti, ker nisem bil lačen. S hrano/mesom sem učil psa. Ko sem rekel: »Sedi!«, je sedel, jaz pa sem mu dal košček mesa. Še nekaj drugih stvari sem ga naučil.

Ko smo se vozili v kombiju našega hišnika Franka, so me topli. Največ so me topli Tilen, Siniša in Admir. Peter Franc pa se je smejal nam v obraz. Zelo so nam nagajali in nas topli!

Kosila so bila drugače dobra. Cel teden sem se zelo zabaval, razen ko so nam nagajali.

Najbolj sem se zabaval konec tedna, ko smo bili v Fiesi. Skakal sem v vodo in dobil podvodno rožo, ki me je objemala, ker me je imela rada. Nič me ni opekla. Tilen je na koncu ubil to rožo in jo vrgel v kamne. Aleks, Peter in jaz smo si kupili dva paketa čipsov. Peter je plačal. Z užitkom smo jih pojedli. Igrali smo se v pesku.

V petek sem tudi jaz prinesel denar in si z njim kupil svež napitek.

Vse, ki smo ostali v šoli in nismo šli v Belgijo, so dali v en razred. Učiteljica Senka nam je povedala, kaj bomo delali skozi teden. Razdelili smo se v dve skupini. Nato smo naredili plakate o vodi. Ko smo naredili plakate, smo šli z učiteljem Petrom na sladoled. V torek smo šli v močvirje. Tam smo dobili tri daljnoglede, s katerimi smo gledali živali. Potem smo šli do Rižane. Ko smo si namakali noge, so mi skoraj zmrznile. Tilen in Siniša so sta cela skočila v vodo. Franko nam je prinesel kosilo. Ko smo ga pojedli, smo odšli domov. V sredo smo šli v piranski muzej. Ko je Tibor videl strojnico, sploh ni hotel iti ven. Učitelj Rok ga je moral na silo spraviti ven. Ogledali smo si še akvarij. Potem smo šli na sladoled in domov. V četrtek in petek me ni bilo v šoli, ker sem zbolel.

PETER FRANC, 9. razred

Prvi dan projektne tedna smo delali plakate o vodi. Potem smo odšli v Portorož z učiteljico Gordano na sladoled. Naslednji dan me ni bilo. V sredo smo prvi dve uri spet delali plakate. Potem smo odšli v pomorski muzej. Tam smo videli veliko morskih starin – predmetov, ki jih potegnejo iz morja. Šli smo tudi v akvarij. Videli smo morske živali – morske pse, piranje in druge. Potem smo se vrnili v šolo. V četrtek smo bili v Fiesi. Prvih petnajst minut smo izpolnjevali delovne liste, potem smo se lahko kopali. Voda je bila dovolj topla. Neke punce z Dunaja so nas povabile, da se gremo fotografirat z njimi. In smo se šli. Imeli smo se zelo lepo. V petek smo se kopali v Strunjanu. Tam smo se igrali z žogo. Kopali smo se in nagajali drugim otrokom, ki so se prav tako kopali.

ADMIR, 8. razred

V ponedeljek smo prvi dve uri delali plakate. Po malici smo šli v Portorož, kjer nam je učiteljica Gordana častila sladoled. Vrnili smo se v šolo. Tam smo lahko bili dve šolski uri na računalnikih.

V torek smo šli v Škocjanski zatok. Z daljnogledom smo gledali živali in naravo. Živali so bile lepe. Videli smo krave, konje, žabe, ptice, race, ribe in kače. Potem smo šli do Rižane na njivo učiteljice Helene. V Rižani smo si zmočili noge. Potem sem Tilna izzval, da skočiva v Rižano. Rekel je: »Ja.« Petru Francu sva rekla, naj naju snema z mobitelom. Res naju je snemal. Ko sva prišla iz vode, smo šli nazaj na Helenino njivo.

V sredo smo šli v pomorski muzej. Tam sem se dolgočasil. Všeč mi je bilo le to, da sem se lahko tam v dvigalu zafrkaval. Šli smo tudi v akvarij. Tam smo videli morske pse in ribe. Lahko smo se jih dotaknili. V akvariju mi je bilo zelo všeč.

V četrtek smo odšli v Fieso. Tam smo se kopali in sončili. S Tilnom in Admirjem smo se potapljali in plavali. Dvakrat smo pojedli sladoled. Tudi ta dan mi je bil zelo všeč.

V petek smo se kopali v Strunjanu. Po kopanju smo se igrali z žogo. Nato smo pojedli sladoled. Franko nas je odpeljal v šolo na kosilo. Ta dan mi je bil spet všeč.

LOV ZA HRANO (povzetek televizijskega filma)

V sredo sem gledala zanimiv film. V njem so nastopali psi, ki so ostali ujeti na Antarktiki. Glavna psa sta bila Maya in Buck, ki sta drugim pomagala in jih vodila. Iskali so hrano, da bi preživel.

Nekega dne so naleteli na mrtvega kita. Tjulenj ga je jedel in ni pustil pse blizu. Buck je ukradel kos mesa in hitro stekel stran. Tjulenj je šel za njim in tako so lahko ostali psi jedli. Kmalu se je tjulenj vrnil in ugriznil Mayo za tačko. Potem so ga uspeli nagnati in so se lahko najedli. Tako so preživel in počakali, da jih je prišel iskat gospodar. Med gledanjem filma me je skrbelo za pse in upala sem, da se bodo na koncu rešili.

34

ZARJA, 5. razred

HRANJENJE ŽIVALI

Med zimskimi počitnicami sva z mamo skrbeli za živali na Škofijah, ker moje none ni bilo doma. Mama je kokoškam dala koruzo in svežo vodo, jaz sem jim nabrala trave in pobrala jajca iz kokošnjaka. Zajcem sem odnesla travo in repo. Zelo radi jedo korenček in jabolka. Mama je za muce in psičko Piko skuhala testenine z mesom in zelenjavo. Medtem sem peljala Piko na sprehod. Potem sem se igrala z Lili in Teom. Preden sva z mamo odšli domov, sem mucam in psički nasula še briketov za poslastico.

Zelo lepo sem se imela, ko sem bila pri živalih. Žalostna sem bila, ker so počitnice hitro minile. Spet sem morala zgodaj vstajati in hoditi v šolo.

ZARJA, 5. razred

SPOMLADANSKE POČITNICE

Med počitnicami sem šla z družino v Nemčijo, v München. Z nami so šle tudi druge družine.

V Nemčijo smo šli, da bi si ogledali znamenitosti: muzej motorjev in avtov, tehniški muzej, olimpijski park, Allianz areno, živalski vrt, nazadnje pa smo se peljali s podzemno železnico. Počutila sem se dobro, ker so bile vse te znamenitosti zelo zanimive.

Ko smo prišli domov, sem vzela svinčnik, napisala, kaj sem doživela v Nemčiji in to pokazala prijateljem.

35

TADEJA, 5. razred

V ponedeljek, zadnji dan počitnic, sem šel v kino. Z mano je šel Luka. Malo sem ga čakal, hitro je prišel. Jaz sem plačal vstopnici za oba. Vzela sva si pokovko in koka kolo. Šla sva v dvorano in se pripravila za gledanje filma Thor v 3D tehniki. Po končanem filmu sva se odpravila domov.

MATJAŽ, 5. razred

OBISK PRI SORODNIKIH V LJUBLJANI

V petek sva se z mamo odpravili na obisk k sorodnikom v Ljubljano. Šli sva na vlak v Kopru, izstopili v Ljubljani in šli peš do Ciril Metodovega trga. Tam naju je čakala mamina sestra Špela s hčerko Mino. Od veselja smo se močno objele. Šle smo v hišo in se pripravile, da gremo v City park na igrala. Tam smo se otroci lovili, spuščali po toboganu in gugali. V črni hiši strahov sem našla prijateljico Klaro. Skupaj smo se igrale. Potem sva šli s sestrično domov.

V soboto smo se z avtom odpeljale do Šmarne gore. Bilo je tako blatno, da sem komaj hodila. Mama je bila že na začetku utrujena, jaz pa sem hitela kot strela. Mina je padla po klancu, ampak se je na srečo ustavila. Špela jo je šla iskat. Malo je bila opraskana, ampak ni bilo nič hudega. Šle smo naprej do vrha. Tam so bila igrala. Tako močno je pihalo, da me je skoraj odneslo. Jedle smo miške, Mina pa mojo čokolado. Vrnile smo se domov.

Pri sorodnikih sva ostali še v nedeljo in šele v ponedeljek zvečer sva se vrnili domov v Portorož. Na obisku pri sorodnikih sem se imela zelo lepo.

PROJEKTNI TEDEN V 2., 3. in 4. RAZREDU

PONEDELJEK, 23. maj

Ob prekrasnem sončnem vremenu smo se odpravili peš v Piran. Tam smo si ogledali Akvarij. Vsem je bil še najbolj zanimiv mali morski pes, ki nas je radovedno opazoval in plaval ob robu svojega bazena. Nato smo se odpravili v Fiesco in ob poti videli različne in zanimive rastline: brnistro, ruj, šipek. V Fiescu smo se najprej osvežili in posladkali s sladoledom, potem pa smo si ogledali edinstveno slovensko znamenitost - sladki jezera. Sprehodili smo se okoli velikega jezera, videli preslico, bezeg in fige ter rdečega kačjega pastirja, ribice in želve. Najbolj zanimivo je bilo zaraščeno malo jezero, saj so na njem plavale želve in so se nam celo zelo približale. Žal smo okoli jezera opazili tudi smeti.

37

TOREK, 24. maj

To je bil naš matematični dan. Merili smo učilnico, mize, zvezke, hodnik. Odpravili smo se tudi na peščeno plažo v Portorož in se tam pogovarjali o prostornini. Imeli smo različne posode in jih polnili s peskom.

SREDA, 25. maj

Ta dan smo se odpravili z zemljevidom po Kopru. Naše pohajkovanje smo pričeli na glavni avtobusni postaji. Ogledali smo si tudi železniško postajo in vlake, med njimi celo tovorni vlak. Videli smo tudi staro lokomotivo. Odšli smo tudi na pošto, si kupili znamko in odposlali domov razglednico. Pot smo nadaljevali do tržnice in naredili cel krog po Kopru. Videli smo tudi več starih stavb (cerkve, vhod v Koper ...) in razne ustanove, imeli pa smo tudi možnost ogleda razstave o keramičnih izdelkih.

ČETRTEK, 26. maj

Dan namenjen plesu, glasbi in ustvarjanju. Naše panoje smo uredili z morskimi živalmi.

PETEK, 27. maj

Odzvali smo se vabilu na prireditev Otroci na trgu, ki je potekala na Tartinijevem trgu v Piranu. Bilo je lepo, vroče, organiziranih je bilo polno zanimivih delavnic. Skupaj z ostalimi otroki prve triade iz piranske občine smo obkolili cel trg in ustvarili ogromno otroško verigo prijateljstva. Skupaj smo zapeli in zaplesali, tako po slovensko kot po italijansko.

Bilo je zelo lepo. Cel teden smo bili zelo ustvarjalni, radovedni, delavni in zadovoljni.

Učiteljici Anja in Terezija

Šolsko glasilo PORTOROŠKE RIBICE so oblikovali

*učenci, učenke Centra s svojimi pisnimi prispevki in
likovnimi stvaritvami,*

*Ksenija Funa
z glavnim urejanjem glasila*

*Marko Strle
z odgovornim, tehničnim urejanjem in oblikovanjem
celostne podobe glasila.*